

Arrest

nr. 312 968 van 13 september 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
 2. X
 3. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. LUYTENS
 Lakenselaan 53
 1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X en X, die verklaren van Moldavische nationaliteit te zijn, op 1 april 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 februari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 juli 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 augustus 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat L. LUYTENS verschijnt voor de verzoekende partijen.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissingen

3.1. Bestreden beslissing inzake verzoeker (G.C.):

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u geboren op [...]03/1984 in Soroca, bent u Roma en hebt u de Moldavische nationaliteit. U leefde heel uw leven in Soroca samen met uw gezin maar kon er geen legaal werk vinden. Om rond te komen voerde u, tot 2019, allerlei klusjes uit in het nabijgelegen Oekraïne, zo verkocht onder andere Chinees koopwaar door op lokale markten. U trok soms ook naar EU-landen als Polen en Duitsland voor korte werkopdrachten, na 2019 was dat uw voornaamste inkomensbron. Naast het feit dat u geen legaal werk kon vinden in Moldavië had uw gezin te lijden onder de algemene discriminatie tegen de Roma-gemeenschap in Moldavië. Zo gingen uw kinderen niet langer naar school omdat het schoolpersoneel

hen onvoldoende aandacht schonk en omdat zij regelmatig door jongeren werden lastiggevallen omwille van hun afkomst. Voorts was het moeilijk voor uw moeder C.M. (...) om toegang te krijgen tot de lokale medische voorzieningen. Ook uw echtgenote B.Z. (...) hekelde het feit aan dat zij tijdens doktersbezoeken voorrang moest verlenen aan autochtone Moldaviërs (GV B. P. 8).

In 2010-2011 droeg uw vader een stuk grond die hij bezat aan u over met als doel dat jullie er samen een winkel op zouden openen. Uw vader was er doorheen de jaren niet in geslaagd om de nodige administratie te regelen voor de bouw van zijn winkel omdat hij de Krisha, een lokale organisatie met Oekraïense wortels die hem wou afpersen, niet wou betalen. Toen uw vader in 2018 overleed richtte de Krisha zijn dreigementen rechtstreeks tot u, als eigenaar van de gecontesteerde eigendom. U werd verbaal bedreigd door ene V.K., een vertegenwoordiger van de organisatie. Hij maande u aan om de Krisha te betalen in ruil voor een toestemming om op uw eigen eigendom te mogen bouwen. Indien u daar niet toe bereid was eiste de Krisha dat u hen uw eigendom aan een lage prijs zou betalen of dat zij het gratis zouden overnemen. U weigerde, net als uw vader, om in te gaan op hun eisen en bijgevolg uitte de organisatie dreigementen uit naar u en naar uw kinderen toe. In 2019 kwam het zelfs tot een fysieke aanvaring waarbij u op de grond werd geduwd. Die aanvaring deed u beslissen om Moldavië definitief te verlaten met uw gezin - bestaande uit uw echtgenote, uw drie kinderen, waaronder C.V. (...) en uw moeder C.M. (...). U trok naar Duitsland waar u de winter doorbracht. In die periode brak ook de oorlog uit in Oekraïne waardoor u een bijkomende vrees voor terugkeer kreeg, namelijk de vrees dat de regio Pjdestrova door Rusland zou worden geannexeerd en het militair conflict dat daaruit zou voortvloeien. In de lente van 2022 besliste u vervolgens om naar België te komen. U kwam op 8/07/2022 aan in België en diende diezelfde dag een verzoek tot internationale bescherming in bij de Belgische asielautoriteiten.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u een vrees ten opzichte van een terugkeer Moldavië koestert omwille van de algemene discriminatie tegen de Roma-gemeenschap – waardoor u geen legaal werk kon vinden, uw kinderen niet naar school konden en uw moeder moeilijk toegang kreeg tot de plaatselijke medische diensten - en het feit dat u bedreigd werd door de Krisha omwille van een geërfd stuk eigendom die zij wensten in te palmen. U vreesde er eveneens voor dat het militair conflict tussen Rusland en Oekraïne zou overvloeien naar Moldavië -, meer bepaald dat Rusland de regio Pjdestrova zou annexeren en de gevolgen die daarop zouden volgen. Echter slaagde u er niet in uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de zin van artikel 48/4, §2, a, b en c van de vreemdelingenwet aannemelijk te maken.

Wat de door u aangehaalde discriminatie betreft en het feit dat u daardoor geen werk vond in Moldavië dient het volgende bemerkt te worden:

De informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus. Moldavië. De Roma-minderheid van 1 maart 2022**, toegevoegd aan het administratief dossier), toont aan dat heel wat Roma in Moldavië zich, zoals elders in Europa, in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan tegenover de Roma. Onder meer de algemene precaire economische toestand in Moldavië, culturele tradities waardoor Romakinderen in het algemeen en meisjes in het bijzonder niet naar school worden gestuurd of al vroeg van school worden gehaald, wantrouwen vanuit de Roma-bevolking ten aanzien van niet-Roma medeburgers en wantrouwen tegenover de overheid spelen eveneens een rol.

De Moldavische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, onder wie Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden in Moldavië aanwezig en worden de rechten van de minderheden er ook gerespecteerd. De mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa schrijft in een rapport van maart 2020 dat de Moldavische autoriteiten, met ondersteuning vanuit internationale organisaties, de voorbije jaren inspanningen hebben geleverd om de inclusie van Roma in de maatschappij te verbeteren. Dat deden zij aan

de hand van nationale actieplannen. Het eerste actieplan voor de periode 2011-2015 beoogde de introductie van bemiddelaars van de Roma-gemeenschap (community mediators). Het tweede actieplan voor de periode 2016-2020 legde de focus op onderwijs, tewerkstelling, huisvesting, sociale bescherming, cultuur, gemeenschapsontwikkeling en deelname aan de besluitvorming. Het derde actieplan voor de periode 2021-2024 is onder andere gericht op de bestrijding van discriminatie met behulp van de Equality Council en de Audiovisual Council (die reageert op haatspraak in de media). De Moldavische ngo Roma National Center (Centrul Național al Romilor, CNR) voert een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en/of haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting. Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan naar de concrete implementatie van dergelijke strategieën, werd dankzij diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt. Zo noteerde de Internationaal Labour Organization in een rapport van 2018 dat de aanstelling van een Roma als raadgever voor de eerste minister in sociale kwesties in 2012 een positief signaal was. Recent stelde de mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa een verbetering vast wat betreft de toegang tot onderwijs voor Roma-kinderen, wat grotendeels te danken is aan het werk van de Roma-bemiddelaars en civil society. Er dient benadrukt te worden dat de integratie van Roma onder meer in het onderwijs en op de arbeidsmarkt en de verbetering van hun levensomstandigheden niet van de ene op de andere dag gerealiseerd kunnen worden, doch een werk van lange adem betreffen. Er kan in dit verband evenwel niet voorbijgegaan worden aan het feit dat hiertoe de afgelopen jaren in Moldavië diverse stappen werden ondernomen.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Moldavische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten de deprivatie van rechten en de discriminatie van dien aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Moldavië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden.

Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Naast een klacht bij de politie, bestaat de mogelijkheid om andere kanalen aan te spreken om eventuele gevallen van discriminatie aan te kaarten. Zo kan de Moldavische ombudsman aanvragen van individuen met betrekking tot schendingen van mensenrechten en vrijheden onderzoeken en is het mogelijk om via de website van de Equality Council een klacht in te dienen over discriminatie. Voorts zijn er verschillende Roma-organisaties actief in Moldavië. Enkele van deze organisaties hebben zich verenigd onder de Voice of Roma Coalition of Coalita Vocea Romilor. Deze organisaties monitoren de implementatie van de verschillende actieplannen en streven ernaar om de situatie voor Roma te verbeteren en komen op voor hun rechten.

Overigens bleek uit uw verklaringen dat u wel degelijk legaal werk had kunnen uitvoeren in Moldavië via de arbeidsbeurs, bijvoorbeeld als straatveger, maar dat het te weinig betaalde (GV P.14). Volgens de verklaringen van uw zoon C.V. had u zelfs even als straatveger en wegenwerker gewerkt in Moldavië (GV C.V. P. 4), wat uw bewering dat u geen legaal werk kon vinden in Moldavië volkomen weerlegde.

Uit uw verklaringen bleek evenmin dat uw kinderen de toegang tot de lokale onderwijsinstellingen werd ontzegd.

Eveneens bleek uit de verklaringen van uw echtgenote dat jullie alsnog konden rekenen op medische verzorging ondanks het feit dat autochtone Moldaviërs daarbij vaak voorrang kregen (GV B. P. 12). Wat de bijkomende verklaringen van uw moeder betreft met betrekking tot het feit dat zij geen toegang zou krijgen tot medicatie in Moldavië omdat men jullie als Roma zouden haten (GV C.M. P. 5) dient bemerkt dat het CGVS over informatie beschikt – die aan het dossier werd toegevoegd – waaruit blijkt dat de gezondheidszorg in Moldavië kampt met corruptie waarbij zelfs geld gevraagd wordt voor (gratis) medische zorgen waardoor bijna 75 % van de bevolking ontmoedigd raken om medische hulp te zoeken (zie COI Focus – De Roma). Het feit dat uw moeder de toegang tot medicatie louter ontzegd zou worden omwille van uw etnische afkomst is in dat opzicht weinig aannemelijk, te meer uw vrouw wel toegang verkreeg tot medische verzorging waardoor niet

kan worden aangenomen dat het omwille van jullie roma achtergrond niet mogelijk zou zijn medische verzorging en medicatie in Moldavië te verkrijgen.

Overigens dient gewezen erop gewezen te worden dat medische problemen echter geen verband houden met de criteria zoals bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van deze medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Wat uw vrees t.o.v. de Krisha betreft dient vooreerst bemerkt te worden dat de dreigementen ten opzichte van uw vader en vervolgens ook naar u en uw kinderen zich beperkten tot verbale bedreigingen waar doorheen de jaren nooit echt gevolg aan werd gegeven door de organisatie. Uit uw verklaringen bleek immers dat de Krisha ermee gedreigd had om uw huis in brand te steken, uw kinderen te slaan en zelfs dood te rijden (GV P. 12). Ook uw vader kreeg constant te maken met bedreigingen van de organisatie toen hij nog leefde (GV P. 11). Het is in dat opzicht bijzonder frappant dat de Krisha geen inspanningen leverde om hun bedreigingen concreet uit te gaan voeren. Volgens uw verklaringen kwam het immers tot één altercatie in 2019 toen u louter op de grond werd geduwd (GV P. 13) en is er voor het overige niets gebeurd. Ook niet toen u voor werkdoeleinden maandenlang naar het buitenland trok en uw gezin en gecontesteerde eigendom daarbij achterliet in Moldavië (GV P. 8). Bovendien bleek dat de Krisha uw eigendom ook na uw definitief vertrek uit Moldavië ongemoeid heeft gelaten (GV P. 13) waardoor er vraagtekens geplaatst kunnen worden bij uw vluchtrelaas, en al zeker bij de zwaarwichtigheid ervan.

Voorts blijkt dat u zeer beperkte inspanningen had geleverd om bescherming te zoeken tegen de Krisha in Moldavië. Zo beweerde u dat bescherming zoeken geen nut had in Moldavië omdat alle autoriteiten er corrupt zijn (GV P. 11) en dat de politie er de bandieten beschermt (GV P. 13). Desondanks beweerde u dat u twee keer naar de politie was gestapt na het overlijden van uw vader in u drie maanden na het overlijden van uw vader in 2018 voor het eerst naar de politie stapte (GV. Dat gebeurde voor het eerst zo'n drie maanden na zijn overlijden P. 15) en nogmaals zes maanden daarna (GV P. 15) maar u zou toen telkens zijn afgewimpeld (GV P. 13). U kon echter geen concrete bewijzen aanleveren van die bewuste politiebezoeken. Bovendien dient bemerkt te worden dat u ondanks uw argwaan t.o.v. de ordediensten toch tot op heden op hen rekt om uw woning in de gaten te houden tijdens afwezigheid (GV P.5).

Wat uw vrees voor een militair conflict tussen Moldavië en Rusland betreft met betrekking tot Pjdestrova (GV P. 16) blijkt uit de betrouwbare bronnen waarover het CGVS beschikt dat er geen aanwijzingen te zijn dat Moldavië zijn troepen mobiliseert of reservisten oproept naar aanleiding van de oorlog in Oekraïne. Voorts is er momenteel ook geen sprake van een annexatie van Moldavische gebieden door het Russisch leger, wat uw vrees kennelijk ongegrond maakt.

Bijgevolg blijkt uit uw verklaringen niet dat er wat u betreft een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door jullie neergelegde identiteitsdocumenten bevatten persoonlijke gegevens die in bovenstaande niet in twijfel worden getrokken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. Bestreden beslissing inzake eerste verzoekster (B.Z.):

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u geboren op [...]11/1986 in Akstafa, bent u Roma en hebt u de Moldavische nationaliteit. U trouwde met C.B. ([...]) met wie u samen met de rest van jullie gezin in Soroca woonde. Het was er echter moeilijk om legaal werk te vinden en u ging zelf illegaal aan de slag in een broodfabriek. U vergezelde uw echtgenoot ook vaak naar Oekraïne om koopwaar op de lokale markten te gaan verkopen, of deur-aan-deur. U hekelde de algemene discriminatie tegen de Roma-gemeenschap in Moldavië en vreesde daarbij voor uw eigen veiligheid en die van uw kinderen. U haalde aan hoe u in de wachtzaal bij de arts voorrang moest geven aan de autochtone Moldaviërs en dat zij jullie verplichtten om voor medicatie op

voorschrift te betalen. U klaagde eveneens de problemen op het openbaar vervoer aan waarbij u onterecht beschuldigd werd van zwartrijden en hoe u zich op de vakbeurs niet mocht registreren nadat u was bevallen van uw jongste kind. Na die afwijzing op de vakbeurs ondernam u geen andere pogingen meer om u er alsnog te registreren. U koestert eveneens een terugkeervrees tov Moldavië omwille van de oorlogssituatie in het naburige Oekraïne, omdat Soroca net aan de grens gelegen is. In 2019 vertrok u samen met uw man, uw kinderen en uw schoonmoeder definitief uit Moldavië. Jullie trokken naar Polen en vervolgens Duitsland waarna jullie op 8/07/2022 naar België kwamen om op diezelfde dag asiel aan te vragen bij de Belgische asielinstanties.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag baseert op dezelfde motieven als degene die werden aangehaald door uw echtgenoot. In het kader van de door hem ingediende asielaanvraag werd mede op basis van uw verklaringen een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus genomen omwille van het ongegronde karakter van jullie asielmotieven. Bijgevolg kan dan ook niet in uw hoofde besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming. De motivering van de beslissing in hoofde van uw echtgenoot luidt als volgt:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u een vrees ten opzichte van een terugkeer Moldavië koestert omwille van de algemene discriminatie tegen de Roma-gemeenschap – waardoor u geen legaal werk kon vinden, uw kinderen niet naar school konden en uw moeder moeilijk toegang kreeg tot de plaatselijke medische diensten - en het feit dat u bedreigd werd door de Krisha omwille van een geërfd stuk eigendom die zij wensten in te palmen. U vreesde er eveneens voor dat het militair conflict tussen Rusland en Oekraïne zou overvloeien naar Moldavië -, meer bepaald dat Rusland de regio Pjdestrova zou annexeren en de gevolgen die daarop zouden volgen. Echter slaagde u er niet in uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de zin van artikel 48/4, §2, a, b en c van de vreemdelingenwet aannemelijk te maken.

Wat de door u aangehaalde discriminatie betreft en het feit dat u daardoor geen werk vond in Moldavië dient het volgende bemerkt te worden:

De informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus. Moldavië. De Roma-minderheid van 1 maart 2022**, toegevoegd aan het administratief dossier), toont aan dat heel wat Roma in Moldavië zich, zoals elders in Europa, in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan tegenover de Roma. Onder meer de algemene precaire economische toestand in Moldavië, culturele tradities waardoor Romakinderen in het algemeen en meisjes in het bijzonder niet naar school worden gestuurd of al vroeg van school worden gehaald, wantrouwen vanuit de Roma-bevolking ten aanzien van niet-Roma medeburgers en wantrouwen tegenover de overheid spelen eveneens een rol.

De Moldavische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, onder wie Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden in Moldavië aanwezig en worden de rechten van de minderheden er ook gerespecteerd. De mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa schrijft in een rapport van maart 2020 dat de Moldavische autoriteiten, met ondersteuning vanuit internationale organisaties, de voorbije jaren

inspanningen hebben geleverd om de inclusie van Roma in de maatschappij te verbeteren. Dat deden zij aan de hand van nationale actieplannen. Het eerste actieplan voor de periode 2011-2015 beoogde de introductie van bemiddelaars van de Roma-gemeenschap (community mediators). Het tweede actieplan voor de periode 2016-2020 legde de focus op onderwijs, tewerkstelling, huisvesting, sociale bescherming, cultuur, gemeenschapsontwikkeling en deelname aan de besluitvorming. Het derde actieplan voor de periode 2021-2024 is onder andere gericht op de bestrijding van discriminatie met behulp van de Equality Council en de Audiovisual Council (die reageert op haatspraak in de media). De Moldavische ngo Roma National Center (Centrul Național al Romilor, CNR) voert een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en/of haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting. Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan naar de concrete implementatie van dergelijke strategieën, werd dankzij diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt. Zo noteerde de Internationaal Labour Organization in een rapport van 2018 dat de aanstelling van een Roma als raadgever voor de eerste minister in sociale kwesties in 2012 een positief signaal was. Recent stelde de mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa een verbetering vast wat betreft de toegang tot onderwijs voor Roma-kinderen, wat grotendeels te danken is aan het werk van de Roma-bemiddelaars en civil society. Er dient benadrukt te worden dat de integratie van Roma onder meer in het onderwijs en op de arbeidsmarkt en de verbetering van hun levensomstandigheden niet van de ene op de andere dag gerealiseerd kunnen worden, doch een werk van lange adem betreffen. Er kan in dit verband evenwel niet voorbijgegaan worden aan het feit dat hiertoe de afgelopen jaren in Moldavië diverse stappen werden ondernomen.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Moldavische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten de deprivatie van rechten en de discriminatie van dien aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Moldavië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden.

Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Naast een klacht bij de politie, bestaat de mogelijkheid om andere kanalen aan te spreken om eventuele gevallen van discriminatie aan te kaarten.

Zo kan de Moldavische ombudsman aanvragen van individuen met betrekking tot schendingen van mensenrechten en vrijheden onderzoeken en is het mogelijk om via de website van de Equality Council een klacht in te dienen over discriminatie. Voorts zijn er verschillende Roma-organisaties actief in Moldavië. Enkele van deze organisaties hebben zich verenigd onder de Voice of Roma Coalition of Coalita Vocea Romilor. Deze organisaties monitoren de implementatie van de verschillende actieplannen en streven ernaar om de situatie voor Roma te verbeteren en komen op voor hun rechten.

Overigens bleek uit uw verklaringen dat u wel degelijk legaal werk had kunnen uitvoeren in Moldavië via de arbeidsbeurs, bijvoorbeeld als straatveger, maar dat het te weinig betaalde (GV P.14). Volgens de verklaringen van uw zoon C.V. had u zelfs even als straatveger en wegenwerker gewerkt in Moldavië (GV C.V. P. 4), wat uw bewering dat u geen legaal werk kon vinden in Moldavië volkomen weerlegde.

Uit uw verklaringen bleek evenmin dat uw kinderen de toegang tot de lokale onderwijsinstellingen werd ontzegd.

Eveneens bleek uit de verklaringen van uw echtgenote dat jullie alsnog konden rekenen op medische verzorging ondanks het feit dat autochtone Moldaviërs daarbij vaak voorrang kregen (GV B. P. 12). Wat de bijkomende verklaringen van uw moeder betreft met betrekking tot het feit dat zij geen toegang zou krijgen tot medicatie in Moldavië omdat men jullie als Roma zouden haten (GV C.M. P. 5) dient bemerkt dat het CGVS over informatie beschikt – die aan het dossier werd toegevoegd – waaruit blijkt dat de gezondheidszorg in Moldavië kampt met corruptie waarbij zelfs geld gevraagd wordt voor (gratis) medische zorgen waardoor bijna 75 % van de bevolking ontmoedigd raken om medische hulp te zoeken (zie COI Focus – De Roma). Het feit dat uw moeder de toegang tot medicatie louter ontzegd zou worden omwille van uw etnische afkomst is in dat

opzicht weinig aannemelijk, te meer uw vrouw wel toegang verkreeg tot medische verzorging waardoor niet kan worden aangenomen dat het omwille van jullie roma achtergrond niet mogelijk zou zijn medische verzorging en medicatie in Moldavië te verkrijgen.

Overigens dient gewezen erop gewezen te worden dat medische problemen echter geen verband houden met de criteria zoals bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van deze medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Wat uw vrees t.o.v. de Krisha betreft dient vooreerst bemerkt te worden dat de dreigementen ten opzichte van uw vader en vervolgens ook naar u en uw kinderen zich beperkten tot verbale bedreigingen waar doorheen de jaren nooit echt gevolg aan werd gegeven door de organisatie. Uit uw verklaringen bleek immers dat de Krisha ermee gedreigd had om uw huis in brand te steken, uw kinderen te slaan en zelfs dood te rijden (GV P. 12). Ook uw vader kreeg constant te maken met bedreigingen van de organisatie toen hij nog leefde (GV P. 11). Het is in dat opzicht bijzonder frappant dat de Krisha geen inspanningen leverde om hun bedreigingen concreet uit te gaan voeren. Volgens uw verklaringen kwam het immers tot één altercatie in 2019 toen u louter op de grond werd geduwd (GV P. 13) en is er voor het overige niets gebeurd. Ook niet toen u voor werkdoeleinden maandenlang naar het buitenland trok en uw gezin en gecontesteerde eigendom daarbij achterliet in Moldavië (GV P. 8). Bovendien bleek dat de Krisha uw eigendom ook na uw definitieve vertrek uit Moldavië ongemoeid heeft gelaten (GV P. 13) waardoor er vraagtekens geplaatst kunnen worden bij uw vluchtrelaas, en al zeker bij de zwaarwichtigheid ervan.

Voorts blijkt dat u zeer beperkte inspanningen had geleverd om bescherming te zoeken tegen de Krisha in Moldavië. Zo beweerde u dat bescherming zoeken geen nut had in Moldavië omdat alle autoriteiten er corrupt zijn (GV P. 11) en dat de politie er de bandieten beschermt (GV P. 13). Desondanks beweerde u dat u twee keer naar de politie was gestapt na het overlijden van uw vader in u drie maanden na het overlijden van uw vader in 2018 voor het eerst naar de politie stapte (GV. Dat gebeurde voor het eerst zo'n drie maanden na zijn overlijden P. 15) en nogmaals zes maanden daarna (GV P. 15) maar u zou toen telkens zijn afgewimpeld (GV P. 13). U kon echter geen concrete bewijzen aanleveren van die bewuste politiebezoeken. Bovendien dient bemerkt te worden dat u ondanks uw argwaan t.o.v. de ordediensten toch tot op heden op hen rekt om uw woning in de gaten te houden tijdens afwezigheid (GV P.5).

Wat uw vrees voor een militair conflict tussen Moldavië en Rusland betreft met betrekking tot Pjdestrova (GV P. 16) blijkt uit de betrouwbare bronnen waarover het CGVS beschikt dat er geen aanwijzingen te zijn dat Moldavië zijn troepen mobiliseert of reservisten oproept naar aanleiding van de oorlog in Oekraïne. Voorts is er momenteel ook geen sprake van een annexatie van Moldavische gebieden door het Russisch leger, wat uw vrees kennelijk ongegrond maakt.

Bijgevolg blijkt uit uw verklaringen niet dat er wat u betreft een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door jullie neergelegde identiteitsdocumenten bevatten persoonlijke gegevens die in bovenstaande niet in twijfel worden getrokken."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.3. Bestreden beslissing inzake tweede verzoekster (C.M.):

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u geboren op [...]03/1946 in Oknitsa, bent u Roma en hebt u de Moldavische nationaliteit. Uw inmiddels overleden echtgenoot kocht een stuk grond in Moldavië die hij aan jullie zoon C.G. ([...]) naliet. Om die reden werd uw zoon door een bepaalde bende lastiggevallen. Daarnaast kreeg u te maken met discriminatie in Moldavië omwille van uw Roma-achtergrond. Zo werd u verplicht om voorrang te geven aan andere patiënten in het ziekenhuis, en kreeg u geen medicatie. Op 08/07/2022 kwam u met uw

zoon G. en zijn gezin naar België om op diezelfde dag een verzoek tot internationale bescherming in te dienen. In 2021 had u reeds een gelijkaardig verzoek ingediend in Duitsland.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag baseert op dezelfde motieven als degene die werden aangehaald door uw zoon G. en zijn echtgenote B.Z. ([...]). In het kader van de door hen ingediende asielaanvragen werd mede op basis van uw verklaringen een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus genomen omwille van het ongegronde karakter van jullie asielmotieven. Bijgevolg kan dan ook niet in uw hoofde besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De motivering van de beslissing van uw zoon en zijn echtgenote luidt als volgt:

"Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u een vrees ten opzichte van een terugkeer Moldavië koestert omwille van de algemene discriminatie tegen de Roma-gemeenschap – waardoor u geen legaal werk kon vinden, uw kinderen niet naar school konden en uw moeder moeilijk toegang kreeg tot de plaatselijke medische diensten - en het feit dat u bedreigd werd door de Krisha omwille van een geërfd stuk eigendom die zij wensten in te palmen. U vreesde er eveneens voor dat het militair conflict tussen Rusland en Oekraïne zou overvloeien naar Moldavië -, meer bepaald dat Rusland de regio Pjdestrova zou annexeren en de gevolgen die daarop zouden volgen. Echter slaagde u er niet in uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de zin van artikel 48/4, §2, a, b en c van de vreemdelingenwet aannemelijk te maken.

Wat de door u aangehaalde discriminatie betreft en het feit dat u daardoor geen werk vond in Moldavië dient het volgende bemerkt te worden:

De informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus. Moldavië. De Roma-minderheid van 1 maart 2022**, toegevoegd aan het administratief dossier), toont aan dat heel wat Roma in Moldavië zich, zoals elders in Europa, in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan tegenover de Roma. Onder meer de algemene precaire economische toestand in Moldavië, culturele tradities waardoor Romakinderen in het algemeen en meisjes in het bijzonder niet naar school worden gestuurd of al vroeg van school worden gehaald, wantrouwen vanuit de Roma-bevolking ten aanzien van niet-Roma medeburgers en wantrouwen tegenover de overheid spelen eveneens een rol.

De Moldavische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, onder wie Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden in Moldavië aanwezig en worden de rechten van de minderheden er ook gerespecteerd. De mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa schrijft in een rapport van maart 2020 dat de Moldavische autoriteiten, met ondersteuning vanuit internationale organisaties, de voorbije jaren inspanningen hebben geleverd om de inclusie van Roma in de maatschappij te verbeteren. Dat deden zij aan de hand van nationale actieplannen. Het eerste actieplan voor de periode 2011-2015 beoogde de introductie van bemiddelaars van de Roma-gemeenschap (community mediators). Het tweede actieplan voor de periode

2016-2020 legde de focus op onderwijs, tewerkstelling, huisvesting, sociale bescherming, cultuur, gemeenschapsontwikkeling en deelname aan de besluitvorming. Het derde actieplan voor de periode 2021-2024 is onder andere gericht op de bestrijding van discriminatie met behulp van de Equality Council en de Audiovisual Council (die reageert op haatspraak in de media). De Moldavische ngo Roma National Center (Centrul Național al Romilor, CNR) voert een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en/of haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting. Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan naar de concrete implementatie van dergelijke strategieën, werd dankzij diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt. Zo noteerde de Internationaal Labour Organization in een rapport van 2018 dat de aanstelling van een Roma als raadgever voor de eerste minister in sociale kwesties in 2012 een positief signaal was. Recent stelde de mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa een verbetering vast wat betreft de toegang tot onderwijs voor Roma-kinderen, wat grotendeels te danken is aan het werk van de Roma-bemiddelaars en civil society. Er dient benadrukt te worden dat de integratie van Roma onder meer in het onderwijs en op de arbeidsmarkt en de verbetering van hun levensomstandigheden niet van de ene op de andere dag gerealiseerd kunnen worden, doch een werk van lange adem betreffen. Er kan in dit verband evenwel niet voorbijgegaan worden aan het feit dat hiertoe de afgelopen jaren in Moldavië diverse stappen werden ondernomen.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Moldavische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten de deprivatie van rechten en de discriminatie van dien aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin.

Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Moldavië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden.

Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Naast een klacht bij de politie, bestaat de mogelijkheid om andere kanalen aan te spreken om eventuele gevallen van discriminatie aan te kaarten. Zo kan de Moldavische ombudsman aanvragen van individuen met betrekking tot schendingen van mensenrechten en vrijheden onderzoeken en is het mogelijk om via de website van de Equality Council een klacht in te dienen over discriminatie. Voorts zijn er verschillende Roma-organisaties actief in Moldavië. Enkele van deze organisaties hebben zich verenigd onder de Voice of Roma Coalition of Coalita Vocea Romilor. Deze organisaties monitoren de implementatie van de verschillende actieplannen en streven ernaar om de situatie voor Roma te verbeteren en komen op voor hun rechten.

Overigens bleek uit uw verklaringen dat u wel degelijk legaal werk had kunnen uitvoeren in Moldavië via de arbeidsbeurs, bijvoorbeeld als straatveger, maar dat het te weinig betaalde (GV P.14). Volgens de verklaringen van uw zoon C.V. had u zelfs even als straatveger en wegenwerker gewerkt in Moldavië (GV C.V. P. 4), wat uw bewering dat u geen legaal werk kon vinden in Moldavië volkomen weerlegde.

Uit uw verklaringen bleek evenmin dat uw kinderen de toegang tot de lokale onderwijsinstellingen werd ontzegd.

Eveneens bleek uit de verklaringen van uw echtgenote dat jullie alsnog konden rekenen op medische verzorging ondanks het feit dat autochtone Moldaviërs daarbij vaak voorrang kregen (GV B. P. 12). Wat de bijkomende verklaringen van uw moeder betreft met betrekking tot het feit dat zij geen toegang zou krijgen tot medicatie in Moldavië omdat men jullie als Roma zouden haten (GV C.M. P. 5) dient bemerkt dat het CGVS over informatie beschikt – die aan het dossier werd toegevoegd – waaruit blijkt dat de gezondheidszorg in Moldavië kampt met corruptie waarbij zelfs geld gevraagd wordt voor (gratis) medische zorgen waardoor bijna 75 % van de bevolking ontmoedigd raken om medische hulp te zoeken (zie COI Focus – De Roma). Het feit dat uw moeder de toegang tot medicatie louter ontzegd zou worden omwille van uw etnische afkomst is in dat opzicht weinig aannemelijk, te meer uw vrouw wel toegang verkreeg tot medische verzorging waardoor niet kan worden aangenomen dat het omwille van jullie roma achtergrond niet mogelijk zou zijn medische verzorging en medicatie in Moldavië te verkrijgen.

Overigens dient gewezen erop gewezen te worden dat medische problemen echter geen verband houden met de criteria zoals bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van deze medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Wat uw vrees t.o.v. de Krisha betreft dient vooreerst bemerkt te worden dat de dreigementen ten opzichte van uw vader en vervolgens ook naar u en uw kinderen zich beperkten tot verbale bedreigingen waar doorheen de jaren nooit echt gevolg aan werd gegeven door de organisatie. Uit uw verklaringen bleek immers dat de Krisha ermee gedreigd had om uw huis in brand te steken, uw kinderen te slaan en zelfs dood te rijden (GV P. 12). Ook uw vader kreeg constant te maken met bedreigingen van de organisatie toen hij nog leefde (GV P. 11). Het is in dat opzicht bijzonder frappant dat de Krisha geen inspanningen leverde om hun bedreigingen concreet uit te gaan voeren. Volgens uw verklaringen kwam het immers tot één altercatie in 2019 toen u louter op de grond werd geduwd (GV P. 13) en is er voor het overige niets gebeurd. Ook niet toen u voor werkdoeleinden maandenlang naar het buitenland trok en uw gezin en gecontesteerde eigendom daarbij achterliet in Moldavië (GV P. 8). Bovendien bleek dat de Krisha uw eigendom ook na uw definitief vertrek uit Moldavië ongemoeid heeft gelaten (GV P. 13) waardoor er vraagtekens geplaatst kunnen worden bij uw vluchtrelaas, en al zeker bij de zwaarwichtigheid ervan.

Voorts blijkt dat u zeer beperkte inspanningen had geleverd om bescherming te zoeken tegen de Krisha in Moldavië. Zo beweerde u dat bescherming zoeken geen nut had in Moldavië omdat alle autoriteiten er corrupt zijn (GV P. 11) en dat de politie er de bandieten beschermt (GV P. 13). Desondanks beweerde u dat u twee keer naar de politie was gestapt na het overlijden van uw vader in u drie maanden na het overlijden van uw vader in 2018 voor het eerst naar de politie stapte (GV. Dat gebeurde voor het eerst zo'n drie maanden na zijn overlijden P. 15) en nogmaals zes maanden daarna (GV P. 15) maar u zou toen telkens zijn afgewimpeld (GV P. 13). U kon echter geen concrete bewijzen aanleveren van die bewuste politiebezoeken. Bovendien dient bemerkt te worden dat u ondanks uw argwaan t.o.v. de ordediensten toch tot op heden op hen rekent om uw woning in de gaten te houden tijdens afwezigheid (GV P.5).

Wat uw vrees voor een militair conflict tussen Moldavië en Rusland betreft met betrekking tot Pjdestrova (GV P. 16) blijkt uit de betrouwbare bronnen waarover het CGVS beschikt dat er geen aanwijzingen te zijn dat Moldavië zijn troepen mobiliseert of reservisten oproept naar aanleiding van de oorlog in Oekraïne. Voorts is er momenteel ook geen sprake van een annexatie van Moldavische gebieden door het Russisch leger, wat uw vrees kennelijk ongegrond maakt.

Bijgevolg blijkt uit uw verklaringen niet dat er wat u betreft een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door jullie neergelegde identiteitsdocumenten bevatten persoonlijke gegevens die in bovenstaande niet in twijfel worden getrokken."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift

2.1. Verzoekers houden in het verzoekschrift volgend betoog:

"Verzoekers werpen allereerst op dat de ingeroepen informatie- die alvast een grimmig beeld schept van de socio-economische situatie in Moldavië- gedateerd is en zeker in een snel veranderende socio-economische en veiligheidssituatie niet up to date kan genoemd worden, aangezien de instellingen nog meer verzwakt zijn en de criminaliteit hand over hand toeneemt, temeer daar verzoekers afkomstig zijn uit de grensregio met Oekraïne. In dergelijke situatie van instabiliteit spreekt het voor zich dat de minderheden als eerste (nog meer) uit de boot vallen en het slachtoffer worden van allerlei aanvallen en discriminatie.

Dat de Moldavische overheid zich niet met een actief repressiebeleid zou bezighouden, is allerm minst een excuus en/of een reden om aan te nemen dat Roma dan geen slachtoffer van discriminatie en vervolging zouden zijn. Het is wel aan de overheid om de minderheden actief te beschermen, -quod non.

Het rapport van de Raad van Europa waarna hier wordt verwezen specifiek inzake Roma is al helemaal gedateerd, want dateert van maart 2020...

De conclusies die verwerende partij aldus meent te mogen trekken op basis van haar "informatie" zijn niet gebaseerd op volledige en actuele informatie en ontberen de ernst om als afdoende te worden beschouwd.

Er dient minstens grondige en geactualiseerde informatie te worden meegedeeld ter ondersteuning van deze weigeringsbeslissingen.

Verzoekers toonden immers aan dat zij jarenlang in de regio hebben gewoond maar dat de reden voor hun vertrek ligt in een manifeste verslechtering van de situatie.

Hoe dan ook kan hij het niet eens zijn met de wijze waarop de vervolgingsfeiten (tov een minderjarige en door overheidsambtenaren) geminimaliseerd worden en hoe verwerende partij ervan uitgaat dat verzoeker zomaar hogere instanties zou kunnen aanspreken. Dit is precies waar de discriminatie over gaat.

Ook vragen zij om hun asielmotieven explicieter te onderzoeken in het licht van de mogelijkheden van de subsidiaire bescherming.

[...]

Verzoekers merken op dat verwerende partij hun vrees minimaliseert omdat de Krisha hun bedreigingen nog niet geconcretiseerd hadden, toen zij nog in Moldavië verbleven. Dit is echter geen voldoende reden, aangezien verzoekers inderdaad eerder preventief vertrokken zijn, in het licht ook van de verslechterende economische en veiligheidssituatie. De bedreigingen waren anderzijds niet min, en zelfs mocht de Krisha ze niet omzetten in de realiteit, waren deze bedreigingen alvast van die aard dat verzoeker en zijn familie geterroriseerd werden en in angst leefden.

De Vluchtelingenconventie vraagt niet dat de vervolgingsfeiten reeds ten uitvoer moeten gebracht zijn, maar slechts dat een gegronde vrees voor de realisatie ervan in de toekomst wordt aangetoond.

Dit is dan ook een beoordelingsfout.

[...]

Verzoekers behouden zich het recht voor om de algemene veiligheidssituatie te observeren en hier eventueel te gepasten tijde nog op terug te komen, in de loop van de procedure. In het licht van een nieuwe mobilisatie in Rusland, is de toekomst van Moldavië ook nog steeds erg onzeker, temeer daar verzoekers uit een grensgebied afkomstig zijn.

Om al deze redenen vragen verzoekers derhalve om hen alsnog het statuut van vluchteling toe te willen kennen, minstens de subsidiaire beschermingsstatus en in ondergeschikte orde het dossier terug te sturen naar het CGVS voor bijkomend onderzoek."

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom verzoekers om internationale bescherming al dan niet beantwoorden aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekers afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer verzoekers bepaalde aspecten van hun verklaringen niet staven met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

4. Verzoekers stellen bij terugkeer naar Moldavië een vrees voor vervolging te koesteren omwille van de algemene discriminatie tegen de Roma-gemeenschap.

In de bestreden beslissingen wordt hieromtrent op omstandige en draagkrachtige wijze als volgt gemotiveerd: "Wat de door u aangehaalde discriminatie betreft en het feit dat u daardoor geen werk vond in Moldavië dient het volgende bemerkt te worden:

*De informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus. Moldavië. De Roma-minderheid van 1 maart 2022**, toegevoegd aan het administratief dossier), toont aan dat heel wat Roma in Moldavië zich, zoals elders in Europa, in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan tegenover de Roma. Onder meer de algemene precaire economische toestand in Moldavië, culturele tradities waardoor Romakinderen in het algemeen en meisjes in het bijzonder niet naar school worden gestuurd of al vroeg van school worden gehaald, wantrouwen vanuit de Roma-bevolking ten aanzien van niet-Roma medeburgers en wantrouwen tegenover de overheid spelen eveneens een rol.*

De Moldavische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, onder wie Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden in Moldavië aanwezig en worden de rechten van de minderheden er ook gerespecteerd. De mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa schrijft in een rapport van maart 2020 dat de Moldavische autoriteiten, met ondersteuning vanuit internationale organisaties, de voorbije jaren inspanningen hebben geleverd om de inclusie van Roma in de maatschappij te verbeteren. Dat deden zij aan de hand van nationale actieplannen. Het eerste actieplan voor de periode 2011-2015 beoogde de introductie van bemiddelaars van de Roma-gemeenschap (community mediators). Het tweede actieplan voor de periode 2016-2020 legde de focus op onderwijs, tewerkstelling, huisvesting, sociale bescherming, cultuur, gemeenschapsontwikkeling en deelname aan de besluitvorming. Het derde actieplan voor de periode 2021-2024 is onder andere gericht op de bestrijding van discriminatie met behulp van de Equality Council en de Audiovisual Council (die reageert op haatspraak in de media). De Moldavische ngo Roma National Center (Centrul Național al Romilor, CNR) voert een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en/of haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting. Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan naar de concrete implementatie van dergelijke strategieën, werd dankzij diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt. Zo noteerde de Internationaal Labour Organization in een rapport van 2018 dat de aanstelling van een Roma als raadgever voor de eerste minister in sociale kwesties in 2012 een positief signaal was. Recent stelde de mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa een verbetering vast wat betreft de toegang tot onderwijs voor Roma-kinderen, wat grotendeels te danken is aan het werk van de Roma-bemiddelaars en civil society. Er dient benadrukt te worden dat de integratie van Roma onder meer in het onderwijs en op de arbeidsmarkt en de verbetering van hun levensomstandigheden niet van de ene op de andere dag gerealiseerd kunnen worden, doch een werk van lange adem betreffen. Er kan in dit verband evenwel niet voorbijgegaan worden aan het feit dat hiertoe de afgelopen jaren in Moldavië diverse stappen werden ondernomen.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Moldavische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten de deprivatie van rechten en de discriminatie van dien aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Moldavië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden.

Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Naast een klacht bij de politie, bestaat de mogelijkheid om andere kanalen aan te spreken om eventuele gevallen van discriminatie aan te kaarten. Zo kan de Moldavische ombudsman aanvragen van individuen met betrekking tot schendingen van mensenrechten en vrijheden onderzoeken en is het mogelijk om via de website van de Equality Council een klacht in te dienen over discriminatie. Voorts zijn er verschillende Roma-organisaties actief in Moldavië. Enkele van deze organisaties hebben zich verenigd onder de Voice of Roma Coalition of Coalita Vocea Romilor. Deze organisaties monitoren de implementatie van de verschillende actieplannen en streven ernaar om de situatie voor Roma te verbeteren en komen op voor hun rechten.

Overigens bleek uit uw verklaringen dat u wel degelijk legaal werk had kunnen uitvoeren in Moldavië via de arbeidsbeurs, bijvoorbeeld als straatveger, maar dat het te weinig betaalde (GV P.14).

Volgens de verklaringen van uw zoon C.V. had u zelfs even als straatveger en wegenwerker gewerkt in Moldavië (GV C.V. P. 4), wat uw bewering dat u geen legaal werk kon vinden in Moldavië volkomen weerlegde.

Uit uw verklaringen bleek evenmin dat uw kinderen de toegang tot de lokale onderwijsinstellingen werd ontzegd.

Eveneens bleek uit de verklaringen van uw echtgenote dat jullie alsnog konden rekenen op medische verzorging ondanks het feit dat autochtone Moldaviërs daarbij vaak voorrang kregen (GV B. P. 12). Wat de bijkomende verklaringen van uw moeder betreft met betrekking tot het feit dat zij geen toegang zou krijgen tot medicatie in Moldavië omdat men jullie als Roma zouden haten (GV C.M. P. 5) dient bemerkt dat het CGVS over informatie beschikt – die aan het dossier werd toegevoegd – waaruit blijkt dat de gezondheidszorg in Moldavië kampt met corruptie waarbij zelfs geld gevraagd wordt voor (gratis) medische zorgen waardoor bijna 75 % van de bevolking ontmoedigd raken om medische hulp te zoeken (zie COI Focus – De Roma). Het feit dat uw moeder de toegang tot medicatie louter ontzegd zou worden omwille van uw etnische afkomst is in dat opzicht weinig aannemelijk, te meer uw vrouw wel toegang verkreeg tot medische verzorging waardoor niet kan worden aangenomen dat het omwille van jullie roma achtergrond niet mogelijk zou zijn medische verzorging en medicatie in Moldavië te verkrijgen.

Overigens dient gewezen erop gewezen te worden dat medische problemen echter geen verband houden met de criteria zoals bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van deze medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980."

Verzoekers' verweer in het verzoekschrift omvat geen dienstige weerlegging van de voormelde terechte en pertinente motieven, die gesteund zijn op relevante gegevens van het administratief dossier, waaronder landeninformatie en de verklaringen van verzoekers.

Verzoekers betogen in het verzoekschrift dat de ingeroepen informatie gedateerd is en dat deze zeker in een snel veranderende socio-economische en veiligheidssituatie niet *up to date* genoemd kan worden. Verzoekers wijzen hierbij op hun afkomst uit de grensregio met Oekraïne en betogen dat in dergelijke situatie van instabiliteit minderheden als eerste (nog meer) uit de boot vallen. Ze benadrukken dat het rapport van de Raad van Europa dateert van maart 2020 en hekelen dat de conclusies van verweerder niet gebaseerd zijn op volledige en actuele informatie.

Het staat verzoekers vrij (de actualiteit van) de aan het administratief dossier toegevoegde informatie te betwisten, maar het volstaat hierbij geenszins deze louter te ontkennen of tegen te spreken. Verzoekers hebben de mogelijkheid zelf (recentere) informatie aan te dragen die vermag de gegevens, analyses en conclusies uit de door verweerder gehanteerde informatie te weerleggen. Dit is niet het geval. De Raad stelt vast dat de door verweerder gehanteerde rapporten, bij gebrek aan andersluidende informatie, nog altijd actueel zijn. Bijgevolg blijft de analyse van verweerder inzake de algemene situatie en discriminatie van Roma in Moldavië overeind.

Bovendien laten verzoekers de concrete vaststellingen van verweerder inzake verzoekers legaal werk, de toegang tot onderwijs van de kinderen en de toegang tot medische zorg in het verzoekschrift geheel ongemoeid.

5. Wat betreft de problemen met de Krisha omwille van de grond van verzoeker hecht verweerder geen geloof aan het naar voor geschoven relaas omwille van volgende redenen:

- de Krisha beperkten zich tot ernstige verbale dreigingen waar doorheen de jaren nooit echt gevolg aan gegeven is; het kwam tot één altercatie in 2019, toen verzoeker louter op de grond geduwd werd;
- de Krisha hebben verzoekers eigendom ook na zijn vertrek ongemoeid gelaten;
- verzoeker heeft beperkte inspanningen geleverd om bescherming te zoeken tegen de Krisha in Moldavië en kan geen concrete bewijzen leveren van zijn vermeende politiebezoeken;
- verzoeker rekent ondanks zijn argwaan ten aanzien van de ordediensten tot op heden op hen om zijn woning in de gaten te houden tijdens zijn afwezigheid.

Ingevolge de voorstaande terechte en pertinente vaststellingen hecht de Raad in navolging van verweerder evenmin enig geloof aan de door verzoekers voorgehouden problemen met de Krisha.

Verzoekers stellen in het verzoekschrift louter dat ze preventief uit Moldavië vertrokken, maar doen hiermee geen afbreuk aan de voormelde vaststellingen van verweerder inzake de ongeloofwaardigheid van hun problemen met de Krisha.

6. Verzoekers stellen in het verzoekschrift zich het recht voor te behouden om de algemene veiligheidssituatie te observeren.

Zij doen hiermee echter geen afbreuk aan de terechte vaststelling van verweerder dat in betrouwbare bronnen geen aanwijzingen te vinden zijn dat Moldavië zijn troepen mobiliseert of reservisten oproept naar aanleiding van de oorlog in Oekraïne. Evenmin slagen verzoekers erin te weerleggen dat er momenteel geen sprake is van een annexatie van Moldavische gebieden door het Russisch leger.

7. De Raad stelt verder vast dat verzoekers in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voeren tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hen in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten (identiteitsdocumenten) zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hen voorgehouden nood aan internationale bescherming.

8. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekers het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

9. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengen verzoekers geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Verzoekers tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien september tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS